

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА,

№

65.



KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. Вторникъ. 16-го Августа — 1838 — Wilno. Wtorek. 16-go Sierpnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 8-го Августа.

Высочайшая ГРАМОТА.

Статья Секретарю Его Величества Короля Шведского и Норвежского по Департаменту Торговли и Финансовъ, Скогману.

Въ означеніе особеннаго Нашего къ вами благоволенія за усердные труды ваши при заключеніи между Нами и Его Величествомъ Королемъ Шведскимъ и Норвежскимъ договора о торговлѣ, мореплаваніи и дружбѣ, Всемилостивѣйше пожаловали Мы васъ Кавалеромъ Ордена Св. Анны первой степени. Препровождая при семъ орденскіе знаки, пребываемъ къ вамъ благосклонны.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ Г. Теллицѣ.
11-го Іюля 1838 года.

Высочайшимъ Приказомъ отъ 15 Іюля, Братья Императора Австрійскаго, Его Императорское Высочество Эрцъ-Герцогъ Францъ Карлъ, назначается Шефомъ Самокитскаго Гренадерскаго полка, кото рому и именоваться Гренадерскимъ Эрцъ-Герцога Франца Карла полкомъ.

Высочайшимъ именнымъ указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ - Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, въ 10-й день минувшаго Іюня, Всемилостивѣйше пожалованъ преподавающему въ Горномъ Институтѣ Аналитическую Химію, Академику, шестаго класса Гессу, - знакъ Ордена Св. Анны второй степени, украшенный Императорскою Короною, въ награду отличного усердия и трудовъ его, Начальствомъ засвидѣтельствованыхъ.

По внесенной Г. Министромъ Народнаго Просвещенія въ Комитетъ Гг. Министровъ записке, о порядке отправленія привозимыхъ въ Россію иностраннныхъ книгъ изъ Таможенъ въ Цензуръ, Государь Императоръ Высочайше утвердить соизволилъ, слѣдующія постановленія: 1) Въ отношеніи книгородавцевъ оставить въ своей силѣ § 154 устава о Цензурѣ. 2) Оставить, равнымъ образомъ, безъ измѣненія положеніе Комитета Министровъ, Высочайше утвержденное 1831 года, обѣ отправленіи изъ Таможенъ прямо къ Министру Финансовъ, для доставленія по принадлежности, книги и печатныхъ листовъ на Польскомъ языке, или на Польскомъ съ Русскимъ, Французскимъ и Нѣмецкимъ, также Русскихъ книгъ въ Россіи печатанныхъ. 3) Прочія за симъ книги и другіе предметы, Цензорному разсмотрѣнію подлежащіе, поставляется въ обязанность Таможнямъ, по взысканіи слѣдующихъ пошлинь и по приложеніи къ ящики или кипамъ таможенныхъ печатей или пломбъ, въ мѣстахъ, где есть Цензурные Комитеты или отдѣльные Цензоры, отправлять прямо въ Цензуръ на счетъ хозяевъ, или предоставить имъ самимъ доставлять оные туда, подъ присмотромъ таможенныхъ служителей; въ мѣстахъ же, где въ Цензурѣ, отдавать хозяевамъ, обязывая ихъ подпи- скою, не снимая пломбъ, представить ящики, или

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 8-go Sierpnia.

NAJWYŻSZY DYPLOMAT.

Sekretarzowi Stanu Najjaśniejszego Króla Szwedzkiego i Norwegskiego w Departamencie Handlu i Skarbu, Skogmanowi.

Na oznamionowanie szczególnej Naszej ku wasm przychylności za gorlike prace wasze przy zawarciu między NAMI i Najjaśniejszym Królem Szwecji i Norwegii traktatu o handlu, żegludze i przyjaźni, Najłaskawiej mianujemy was Kawalerem Orderu Sw. Anny pierwszego stopnia. Przesyłając przy niniejszym znaki orderu, zostajemy ku wasm przychylni.

Na autentiku Własnej Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

W m. Töplitz.
11-go Lipca 1838 roku.

NIKOŁAJ.
(P.L.)

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienty, 15-go Lipca, Brat Cesarza Austryackiego, Jego Cesarska Wysokość Arcy-Xiąże Franciszek Karol, mianowany Szefem Żmudzkiego pułku Grenadyerów, który też ma się mianować półkiem Grenadyerów Arcy-Xięcia Franciszka Karola.

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz, do Kapituły Rossyjskich Cesarskich i Królewskich Orderów, w dniu 10-m zeszłego Czerwca, Najłaskawiej udarowany wykładający w Instytucie Górnictwym Chemią Awatalityczną, Akademik, szóstej klasy Hess, — znakiem orderu Sw. Anny drugiego stopnia, Cesarską Koroną ozdobionym, w nagrodę odznaczającej się jego gorliwości i prac, przez Zwierzchność zaświadczonych.

— Po podanej przez P. Ministra Narodowego Oświadczenie do Komitetu PP. Ministrów zapisce, o porządku wysyłania przywożonych do Rossyi książek zagranicznych z Tamożni do Cenzury, Cesarz Jego Mość Najwyższej utwierdził raczył, postanowienia następujące: 1. Względnie księgarzy zostawić w swej moce § 154 ustawy o cenzurze. 2. Zostawić, równymże sposobem, bez odmiany postanowienie Komitetu Ministrów, Najwyższej utwierdzone w 1831 roku, o wysyłaniu z Tamożni prosto do Ministra Skarbu, dla przesłania, gdzie należy, książek i listów drukowanych w języku Polskim, albo w Polskim z Rossyjskim, Francuskim i Niemieckim, tudzież książek Ruskich, nie w Rossyi drukowanych. 3. Dalsze zaś książki i inne przedmioty, cenzurnemu rozpatrzeniu ulegające, przepisuj się się za obowiązek Tamożniom, po uzyskaniu należnych poszlin i po przyłożeniu do jaszczyn lub kip pieczęci tamozennych czyli plomb, w miejscowościach, gdzie się znajdują Cenzurne Komitety albo oddzielni Cenzorowie, wysyłać prosto do Cenzury kosztem właścicieli, albo zostawiać im samym dostawić je tam, pod nadzorem sług tamozennych; w miejscowościach zaś, gdzie nie ma Cenzury, oddawać właścicielom, obowiązując ich rewersem, nie zdejmując plomb, przedstawić jaszczynki, albo kipy w sześciomiesięcznym terminie do jednego z Komitetów Cenzury, podług własnego ich obrania, który w samejże ich podpis-

кипы въ шестимѣсячный срокъ въ одинъ изъ Ценсурныхъ Комитетовъ по собственному ихъ избранію, который въ самой подпись ихъ долженъ быть означенъ. 4) Вмѣстѣ съ ними обазываются Таможни о каждой таковой выдаче книгъ, уведомлять тѣ Ценсурные Комитеты, куда онины представлены быть имѣютъ, съ означеніемъ числа книгъ и другихъ предметовъ и описаніемъ способа укладки оныхъ и приложенныхъ къ нимъ пломбъ; а Ценсурные Комитеты должны будуть наблюдать за своеуременнымъ тѣхъ книгъ поступлениемъ; въ противномъ же случаѣ относиться къ кому слѣдуетъ обѣ отысканіи лицъ, давшихъ подписки, и обѣ отобравшіи отъ нихъ книги, для доставленія на ихъ счетъ въ Ценсуру. 5) Съ тѣхъ, которые, давъ въ Таможнѣ подпись, не представлять въ назначенный срокъ выданыхъ имъ книгъ и прочихъ предметовъ въ Ценсуру, или хотя и представятъ, но съ испорченными таможенными печатами или пломбами, взыскивать за каждый отдельный томъ или предметъ по 25 рублей штрафа, въ пользу Приказовъ Общественного Призрѣнія; если же при семъ открыто будетъ намѣреніе скрыть отъ Правительства запрещенная или вообще вредная книги, то сверхъ взысканія упомянутаго штрафа, виновный предается суду для поступленія съ ними по законамъ.

— Въ Именномъ Его Императорскаго Величества Высочайшемъ указѣ, данномъ Правительствующему Сенату въ 19-й день минувшаго Іюня, за собственоручнымъ Его Величества подписаніемъ, изображено: „Снисходя на всеподданѣйшую просьбу Командира 1-го резервнаго Кавалерійскаго Корпуса Генерала стѣ Кавалеріи Никитина, Всемилостивѣйше дозволяемъ въ С. Петербургскомъ имѣніи, принадлежащемъ частію ему одному, а частію вмѣстѣ съ дочерью его Елизаветою, жену Флигель-Адъютанта Полковника Графа Орлова-Денисова, по изъявленному и съ ея стороны на то согласію, учредить Маіоратъ, на слѣдующихъ основаніяхъ, отъ него представляемымъ и Государственнымъ Совѣтомъ одобренымъ: 1) Въ составъ Маіората входитъ С. Петербургской Губерніи и уѣзда деревня Коломяга въ которой по 8-й ревизіи числится крестьянъ 184 мужеска пола душъ съ 960 десятинами земли и подѣлъ церкви усадебнаго мѣста одна десятина 1947 саженей. 2) На имѣніе, поступающее въ Маіоратъ, надагается немедленно повсемѣстное запрещеніе и, по смерти учредителя Маіората, имѣніе въ цѣлостномъ и нераздѣльномъ составѣ переходить къ дочери его Графинѣ Орловой-Денисовой а послѣ нея къ старшему изъ двѣй ея мужскаго пола, слѣдя такимъ образомъ по исходящей линїи до тѣхъ поръ, пока въ родѣ ея не останется потомковъ мужеска пола фамиліи Орловыхъ-Денисовыхъ, въ случаѣ же неимѣнія мужскаго пола, переходить въ женское колѣно, по праву первородства, оставаясь во всей нераздѣльной цѣлости во владѣніи старшей въ родѣ. По прекращеніи потомства дочери Генерала Никитина какъ въ мужскомъ, такъ и въ женскомъ колѣнѣ, имѣніе переходить, по законамъ о наслѣдствѣ, въ боковыя линіи, также по праву первородства, и въ томъ же нераздѣльномъ и цѣлостномъ составѣ. Но если бы во все не явилось никого, кто бы могъ имѣть право наслѣдства къ Маіоратному имѣнію, тогда оно, по общему закону, какъ выморочное, должно поступить въ казну. 3) Имѣніе, поступающее въ Маіоратъ, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ ни закладываемо, ни продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже за долги казенные или частные, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе. Если же владѣлецъ Маіората впадаетъ въ долги по казеннымъ или частнымъ взысканіямъ, и другаго имѣнія, которое бы взысканіе сїе вполнѣ обеспечивало, у него не будетъ, тогда обазывается удовлетворять оные изъ доходовъ Маіоратнаго имѣнія, и когда бы въ семъ случаѣ оказался неисправнымъ, имѣніе Маіоратное подвергается опекѣ на основаніахъ, въ заѣконахъ на подобные случаи опредѣленныхъ; но опека сїл не можетъ продолжаться далѣе смерти Маіоратнаго владѣльца, оказавшаго неисправность въ платежѣ долговъ: ибо преемникъ Маіоратнаго имѣнія не долженъ принимать на свою ответственность долговъ предѣстника. 4) Дозволяется Генералу отъ Кавалеріи Никитину и послѣдующимъ Маіоратнымъ владѣльцамъ изъ Маіоратнаго имѣнія отпускать на болю крестьянъ и дворовыхъ людей, равно переселать таковыхъ по удобности на другія земли, съ исключениемъ ихъ вовсе изъ состава Маіората, а также переводить изъ другихъ деревень крестьянъ въ то имѣніе, съ тѣмъ только, чтобы земля Маіоратнаго имѣнія считалась всегда неприкосновенною и нераздѣльною; чтобы населеніе оной не превышало узаконенной пропорціи крестьянъ, которые имѣли бы не болѣе 56-ти тагль, несущихъ теперь оброчную по-

ce powinien bydз mymieniony. 4. Obowiązują się razem Tamożnie, o každém takiem wydaniu książek, uwidacniać te Komity Cenzury, do których one mają bydз przedstawione, z wyrażeniem liczby książek i innych przedmiotów, tudzież z opisem sposobu ich ułożenia i plomb przyłożonych do nich; a Komity Cenzury będą obowiązane przestrzegać, ażeby w swym czasie były te książki przysłane; w przeciwnym zaś razie odnosić się, do kogo należy, o wyszukanie osób, które dały rewers, i o odebranie od nich książek, dla przysłania ich kosztem do Cenzury. 5. Z tych, którzy, dawszy w tamozni rewers nie przedstawiają, w naznaczonym terminie wydanych im książek i innych przedmiotów do Cenzury, albo chociaż przedstawiają, ale z naruszonemi tamozennymi piszcęciami lub plombami, uzyskiwać za każdy oddzielny tom albo przedmiot po 25 rubli szafra, na rzecz Urzędów Powszechnego Opatrzenia; jeżeli zaś przytym odkryto będzie zamiar ukrycia przed Rządem zakazanych albo w ogólnosci szkodliwych książek, te dy, oprócz uzyskania pomienionego szafra winny odjade się pod sąd dla postąpienia z nim podług prawa.

— W Imiennym Jego Cesarskiej Mości Najwyższym Ukazie, danym Rządzącemu Senatowi w dniu 19-m zeszłego Czerwca, z własnoręcznym Jego CESARSKIEJ Mości podpisem, wyrażono: „Przychylając się do najuniższej prośby Dowódcy 1-go Odwodowego Korpusu Kawalerii, Jenerała jazdy Nikitina, Najaskawiej dozwalamy w majątku S. Petersburskim, należącym częścią do niego jednego, a częścią razem z jego córką Elżbieta, żoną Skrzydłowego Adjutanta Połkownika Hrabiego Orłowa-Denisowa, podług oświadczonego z jej strony na to zgodzenia się, ustanowić majorat na zasadach następujących, przez niego podanych i przez Radę Państwa przyjętych: 1) Do składu majoratu wchodzi w S. Petersburskiej Gubernii i powiecie wieś Kołomiaga, w której podług 8-j rewizji liczy się włościan 184 pici męskie z 960 dziesięcinami ziemi i wedle cerkwi posadowego miejsca jedna dziesięcina 1.947 szańi. 2) Na majątek, do majoratu wchodzący nakłada się niezwłocznie powszechnie zasprzeczenie i, po śmierci założyciela majoratu, majątek w całym i nierozielonym składzie przechodzi do jego córki Hrabiny Orłowej-Denisowej, a po niej do starszego z jej dzieci płci męskiej, postępując tym sposobem prostą linią dopóty, póki w jej rodzie nie pozostaą potomkowie płci męskiej familii Orłowych-Denisowych, w razie zaś ustania płci męskiej, przechodzi do pokolenia żeńskiego, podług prawa pierworodztwa, zostając w zupełnej nierozielonej całości w posiadaniu starszej w rodzie. Po wygaśnięciu potomstwa córki Jenerała Nikitina, tak pokolenia męskiego, jako i żeńskiego, majątek przechodzi podług praw o sukcesji do linii pobocznych, także prawem pierworodztwa, i w tejże nierozielonej całości. Ale jeżeliby się wcale nikt nie jawił, mogący mieć prawo sukcesji do majątku majorackiego, wówczas, podług powszechnego prawa, majątek ten, jako po wygasłym imieniu, powinien wejść do skarbu. 3) Majątek, do majoratu wchodzący, w żadnym razie nie może bydз ani dawany na ewikcyę, ani przedawany, nie tylko z własnej woli właściciela, ale nawet za długi skarbowe albo prywatne, i żadnym sposobem alienowany w obce posiadanie. Jeżeliby zaś właściciel majoratu wpadał w długi skarbowe albo prywatne poszukiwania, i innego majątku, któryby poszukiwanie to zupełnie zabezpiecał u niego nie było, wówczas obowiązuje się zaspakajać je z dochodów majątku majorackiego, a gdyby i w tym razie okazał się nierzetelnym, majątek majoracki ulega opiece na zasadach, w prawach na podobne zdarzenia opisanych; ale opieka ta nie może trwać dłużej nad śmiercią właściciela majoratu, który okazał nierzetelność w placeniu dłużów; gdyż następca majątku majorackiego nie powinien przyjmować na swą odpowiedzialność dłużów poprednika. 4) Dozwala się Jenerałowi Kawalerii Nikitinowi i następnym włascicielom majoratu z majątku majorackiego udarować wolnością włościan i ludzi dworskich, również przesiedlać ich podług upodobania na inne grunta, z zupełnym ich wyłączeniem ze składu majoratu, tudzież przenosić z innych wsi włościan do tego majątku, z tem tylko zastrzeżeniem, ażeby ziemia majątku majorackiego tworzyła się zawsze nietykalną i nierozielenną; ażeby jej ludność nie przewyższała prawem przepisanej proporcji włościan, którzy powinni mieć nie więcej nad 56 ciągów, odbywających teraz powinnosć czynszową, i gdyby wysiedlenie włościan, czynione było jedynie przy ludności, przewyższającej tę proporcję. 5) Jeżeli majątek majoracki dostanie się sukcesorowi małoletniemu, tedy, do dójścia jego lat pełnych, opieka na powszechnie praw osnowie, porucza się najbliższym krewnym, podług rozporządzenia Opieki

Винность, и чтобы выселение крестьянъ дѣлалось было единственно при народонаселеніи, превосходящемъ сю пропорцію. 5) Если Маоратное имѣніе достанется малолѣтнему наследнику, то, до совершенаго его возраста, опека, на общемъ основаніи законовъ, получается ближайшии родственникамъ, по распоряженію Дворянской Опеки. Правительствующій Сенатъ не оставить къ исполненію сего сдѣлать надлежащее распоряженіе." (C. B. N. 56).

— Въ слѣдствіе представленія Г. Министра Народного Просвѣщенія и по Положенію Комитета Гг. Министровъ, Государь Императоръ (22 Марта) изволилъ изъявить Высочайшее согласіе на дозвolenіе Ординарному Профессору Дерптскаго Университета Гебелю, предпринять, наступающимъ лѣтомъ, ученое путешествіе въ Германію, съ употребленіемъ на то, сверхъ лѣтнихъ вакацій, пяти недѣль до начатіи и столько же времени по окончаніи оныхъ, и съ сохраненіемъ Г. Гебелю жалованья за все время отсутствія, и на выдачу ему, кроме того, 3000 р. на путевые издержки изъ Государственного Казначейства.

— По всеподданійшему докладу Г. Министра Народного Просвѣщенія, Государь Императоръ (13-го Апрѣля) Высочайше повелѣть соизволилъ: въ теченіе настоящаго года въ формахъ испытанія на получение ученыхъ степеней Профессорами и Адъюнктами, допустить то же самое изъятіе, которое было въ дѣствии со времени преобразованія Университетовъ, то есть, чтобы вновь дозволено было состоящимъ выѣтъ въ Университетахъ преподавателямъ, не имѣющимъ еще званія ординарныхъ Профессоровъ, для получения прямо докторской степени, написать и публично защищать диссертацию по главному предмету каждого, съ распространеніемъ сего же изъятія и на преподавателей лицѣевъ, дозволивъ имъ однако искать такимъ образомъ только магистерской степени, и защищать диссертацию, не въ лицѣѣ, а въ одномъ изъ Университетовъ. (Ж.И.Н.П.)

Варшава, 27-го Іюля.

Его Величество Государь Императоръ, по засвидѣтельствованію Г-на Намѣстника Царства Польскаго, Всемилостивѣшее соизволилъ пожаловать въ 27-й день Іюня (9 Іюля) Кавалерами ордена Св. Станислава: 1-й степени; Члена Государственного Совета Графа Коссаковскаго, Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народного Просвѣщенія Директора отдѣленія Общаго Управлѣнія чрезвычайного Статьи-Совѣтника Бадени, состоящаго въ должности Krakowskаго Гражданскаго Губернатора, Статьи-Референдарія Валевскаго, Вице Президента Польскаго Банка, Статьи-Совѣтника Графа Лубенскаго. 2-й Степени: Люблинскаго Гражданскаго Губернатора Генераль-Майора Албертова, исправляющаго должность Президента Г. Варшавы, Статьи-Референдарія Грайбнера, Правительственной Коммиссіи Финансовъ, Директора отдѣленія Государственныхъ Имуществъ и лѣсовъ, Дѣйствительнаго Статского Совѣтника, Двора Его Императорскаго Величества Камергера Ленскаго, Предсѣдателя Комитета владѣтелей заставныхъ листовъ Кредитнаго Земскаго Общества, Кренскаго, Епископа Калишско-Куявскаго Епархіи, Валентія Томашевскаго. 3-й степени: Начальника отдѣленія Канцелярии Намѣстника 5-го класса Маркевича, Директора Келецкой Губернской Гимназіи, отставнаго Полковника Загурскаго, Начальника Варшавскаго Надворнаго Почтамта, Надворнаго Совѣтника Миткевича, Начальника Варшавской ночной полицейской стражи, Капитана Подбескаго, Директора Лотерей въ Царствѣ, Статьи-Референдарія Вернера, Ассесоровъ Главной Счетной Палаты: Шавловскаго и Бржосска, Судью Апелляціоннаго Суда, Доманскаго, и Ректора Варшавской Римско-Католической Духовной Академіи, Прелата Подляской каѳедры, Графа Алberta Ossolinskago. 4-й Степени: Производителя дѣлъ Канцелярии Совѣта Управлѣнія, Mionzinskаго, Помощника Секретаря Канцелярии Государственного Совета Добровольскаго, Директора Плоцкой Губернскай Гимназіи Надворнаго Совѣтника Жилинскаго, Директора Луковской Губернскай Гимназіи Концевича, Ректора Школы для ремесленниковъ въ Варшавѣ Бадера, Инспектора Грубешовскаго Обводового Училища, Ксендза Борыскаго, Инспектора Ленчицкаго Обводового Училища, Быстрого, Генеральныхъ Секретарей Губернскихъ Правленій: Мазовецкаго Малеевскаго, Плоцкаго Козловскаго, Подляскаго Мошинскаго, Августовскаго Колодзинскаго, Президента города Сувалкъ, отставнаго Штабсъ-Капитана Митарновскаго, Смотрилѣ Главной Инквизиціонной тюрьмы въ Варшавѣ, отставнаго Гвардіи Штабсъ-Капитана Мережинскаго, Смотрителя больницы Св. Лазаря въ Варшавѣ,

Dworskiej. Rządzący Senat nie zaniecha około wy- pełnienia tego uczynić należyte rozporządzenie." (G. S. N. 36.)

— Na skutek przedstawienia P. Ministra Narodowego Oświecenia, i po nastałym postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, CESARZ JEGO Mość (22-go Marca) raczył oświadczenie Najwyższe zgodzenie się na dozwole- nie Zwyczajnemu Professorowi Uniwersytetu Dorpac- kiego Hebelowi, przedsięwziąć następującego lata, u- czoną podróż do Niemiec, z użyciem na to, prócz wa- kacyj letnich, pięciu tygodni przed zaczęciem i tyleż po jej skończeniu, i z zachowaniem P. Hebelowi płacy za cały czas nieobecności, tudzież na wydanie mu, oprócz tego, 3,000 rubli na wydatki podróży z Podskarbstwa Państwa.

— Po najuniżeniu przełożeniu P. Ministra Narodowego Oświecenia, CESARZ JEGO Mość (13-go Kwietnia) Najwyższej reżkazac raczył: w przeciagu teraźniejszego roku, w formach examinu na otrzymanie uczonych stopni przez Professorów i Adjunktów, dopuścić tenże sam wyjątk, który istniał od czasu przekształcenia Uniwersytetów, to jest: aby znów dozwolono było zostającym teraz w Uniwersytetach wykładowującym nauki, niemającym jeszcze nazwania Zwyczajnych Professorów, dla otrzymania prosto stopnia doktora, napisać i publicznie bronić dyssertacyi w głównym przedmocie każdego, z rozciagniem tegoż wyjątku i na wykładowujących nauki w Liceach, dozwoliwszy im jednakże szukać tym sposobem tylko stopnia Magistra, i bronić dyssertacyi, niè w Liceum, ale w jednym z Uniwersytetów. (D.M.N.O.)

Warszawa, 27-go Lipca.

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ i KRÓL, w skutek przedsta- wienia Namieſnika Królestwa, Najłaskawiejszej mianowanego raczył d. 27 Czer. (9 Lipca) Kawalerami orderu Św. Stanisława: Klassy 1-ej: Członka Rady Stanu, Hr. Kossakowskiego; Dyrektora Wydziału Administracyjnego w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, Ducha- chownych i Oświecenia Publicznego, Nadzwyczajnego Radę Stanu Badeniego; pełniącego obowiązki Gubernatora Cywilnego Gubernii Krakowskiej, Referenda- rza Stanu Walewskiego; Vice Prezesa Banku Polskiego, Radę Stanu Hr. Lubieńskiego. Klassy 2-ej: Gu- bernatora Cywilnego Gubernii Lubelskiej, Jenerał-Majora Albertow, pełniącego obowiązki Prezydenta Miasta Warszawy, Referendarza Stanu Graybnera; Dyrektora Wydziału dóbr i lasów w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, Rzeczywistego Radę Stanu Szambelana Dworu Łęskiego; Prezesa Komitetu wła- ścicieli listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskego Kępskiego; Biskupa Dyecezyi Kujawsko-Kaliskiego, J.X. Walentego Tomaszewskiego. Klassy 3-j: Naczelnika Wydziału Kancellaryi Namieſnika Królestwa, 5-tej klasy Markiewicza; Dyrektora Gimna- zyum Gubernialnego Kieleckiego, dymisyonowanego Półkownika Zagurskiego; Naczelnika Pocztamtu Warszawskiego Nadwornego, Radę Nadwornego Mitkiewicza; Naczelnika Warszawskiej nocnej policyjnej stra- ży, Kapitana Podbereskiego; Dyrektora Loteryi Re- ferendarza Stanu Werner; Asesorów Najwyższej Izby Obrachunkowej: Szawłowskiego i Wrzoska; Sędziego Appallacyjnego Domańskiego, i Rektora Akademii Rzymsko-Katolickiej w Warszawie, Prałata Katedry Podlaskiej, Xięda Wojciecha Hr. Ossolińskiego. Klas- sy 4-ej: Referenta w Kancellaryi Rady Administracyjnej Mięczyńskiego; Pomochnika Sekretarza Kancellaryi Rady Stanu, Dobrowolskiego; Dyrektora Gimna- zyum Gubernialnego w Płocku, Radę Nadwornego Żylińskiego; Dyrektora Gimnazyum Gubernialnego w Łukowie Konciewicza; Rektora Szkoły rzemieślniczej w Warszawie Badera; Inspektora Szkoły Obwodowej w Chrubieszowie, Xięda Boryskiego; Inspektora Szkoły Obwodowej Łęczyckiej Bystrego; Sekretarza Jeneral- nego Rządu Gubernii Mazowieckiej Maleszewskiego; Sekretarza Jeneralnego Rządu Gubernii Płockiej Kozłowskiego; Sekretarza Jeneralnego Rządu Gubernii Podla- skiej Moszyńskiego; Sekretarza Jeneralnego Rządu Guber- nii Augustowskiej Kołodzińskiego; Prezydenta miasta Suwałk, dymisyonowanego Sztaba-Kapitana Mi- tarnowskiego; Nadzorcę więzienia głównego inkwizy- cyjnego w Warszawie, dymisyonowanego Sztaba-Ka- pitana Gwardyi Mierwińskiego; Intendenta Szpitalu Św. Lazarza w Warszawie Skurzewskiego; Nadzorcę więzienia Kieleckiego Bartoszewskiego; Nadzorcę wię-

Скуржевского, Смотрителя Келецкой тюрьмы, Бартошевского, Инспектора Радомской тюрьмы, Дыдака, Ассесора Генеральной Дирекции Страхового отъягн Общества, Блешиńskiego, Архитектора Правительственной Комиссии Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народного Просвещенія Голонского, Канцелярии Главнаго Директора Представительствующаго въ оной Комиссіи, Переводчика, Коллежскаго Ассесора Астушкевича, Генерального Инспектора почты Кинела, Младшаго чиновника для особыхъ поручений при Дирекціи почты Девисона, Рахмистра Дирекціи почты Дыльгинского, Генерального Секретаря той же Дирекціи Марковского, Варшавскаго Главнаго Надворнаго Почтамта: первого Секретаря Гергеля, Секретаря Карпинского, Почты-Экспедитора въ Ленчицѣ Штемпеля, Нач. Люблинскаго Почтамта, 8 класса Берноцкаго, Начальника Пiotrkowskаго почтамта Голана, Начальника втораго отдѣленія Канцелярии Полиціи Лебиша, Секретаря Исполнительной Полиціи Греве; Секретаря паспортного отдѣленія Неннеке, Чиновника Полиціи, Коллежскаго Секретаря Дугинскаго, Цыркуловаго Комиссара Душинскаго, Правительственной Комиссіи Финансовъ и Казначейства: по отдѣлению Государственныхъ Имуществъ и лѣсовъ: Начальника отдѣленія Баранкевича, Производителя дѣлъ Ангеловскаго, Лѣненаго Комиссара Генкѣ, по отдѣлению Казначейства: Начальника отдѣленія Павловскаго, Главнаго Казначея Иванискаго, Начальника Суднаго отдѣленія Соколовскаго, Генеральной Дирекціи Лотерей Начальника кастолетнаго отдѣленія Атрашака, Генерального Секретаря Казенной Администраціи табачныхъ доходовъ Ноплавскаго; Польскаго Банка: Главнаго Контролера Энглерта, Главнаго Агента въ Бердичевѣ, Надворнаго Советника Добровольскаго, Секретаря Комиссіи погашенія долговъ Пониковскаго, Прокураторовъ при Гражданскихъ Трибуналахъ: Августовскому, Зелинскому, Подляскому Бобинскому; Судьи Гражданскихъ Трибуналовъ: Августовскаго Зарембу, Мазовецкаго Басинскаго, Краковскаго Косицкаго, Подпрокуратора при Исправительной Полиціи Радомскаго отдѣленія Халласевича, состоящаго по особымъ порученіямъ въ Комиссіи Юстиціи, Судью Буксицкаго, Подсудку Мирнаго Суда Плоцкаго повѣта Трогевскаго. Референта Ликвидационной Комиссіи Боясинскаго, Рахмистра той же Комиссіи Каменскаго, Членъ Медицинскаго Совета, Магистра Формаціи Вернера, Физиковъ: Мазовецкой губерніи, Доктора Мушинскаго, Августовской губерніи Кржижановскаго, Равскаго Обводового врача, Магистра Хирургіи Маркевича, жительствующаго въ Г. Люблинѣ Доктора Баумгартина. (О.Г.Ц.П.)

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТИЯ.

А В С Т Р Й Я.

Теплицѣ, 10 Августа.

Сегодня вполдень Его Величество Императоръ Всероссійскій, оставилъ насъ и отправился въ Мюнхенъ.

Вена, 10-го Августа.

Прибывшій сюда вчера изъ Неаполя Кабинетный курьеръ, доставилъ радостное извѣстіе, что Королева Объихъ Сицилій 1 Августа благополучно разрѣшилась Принцемъ. — Третьяго дня Государственный Канцлеръ Князь Меттерніхъ отправился отсюда въ Инсбрукъ.

Инсбрукъ, 10-го Августа.

Вчера прибылъ сюда Императоръ, который радостно былъ привѣтствуемъ и торжественно принятъ.

Трѣстъ, 4-го Августа.

Съ прибывшимъ сегодня утромъ Лойдовымъ пароходомъ Баронъ-Штурмеръ, получены извѣстія изъ Кавеніи отъ 20 Іюля, которыя не только подтверждаютъ отправленіе Египетскаго флота въ Средиземное море, но вмѣстѣ уведомляютъ, что часть оного состоявшая изъ 2 лин. кораблей, 2 фрегатовъ и двухъ корветъ, стоитъ съ нѣкотораго времени въ Зудскомъ заливѣ. (А.Р.С.З.)

Г Е Р М А Н й я.

Крайтѣ, 4-го Августа.

Ея Величество Государыни Императрица Всероссійская изволила поѣхать сегодня мраморныя каменоломни, откуда поѣхала верхомъ къ водопаду въ Лорбахъ. Завтра будетъ большой обѣдъ въ Кальтенбрюйтѣ, на которомъ будуть находиться: Королева Шарлотта Баварская и наследный Принцъ Пруссій съ супругою. (О.Г.Ц.П.)

zienia w Radomiu Dydaka; Assesora Dyrekcyi Jeneralnej Towarzystwa Ogniowego Bleszyńskiego; Budowniczego Rządowego przy Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego Golińskiego; Tłomacza w Kancelaryi Przybocznej Dyrektora Głównego Spraw Wewnętrznych, Assesora Kollegialnego Artuszkiewicza; Jeneralnego Inspektora poczt Kinela; Młodszego Urzędnika szczególnych poleczeń przy Dyrekcyi poczt Dewisona; Rachmistrza też Dyrekcyi Dylczyńskiego; Sekretarza Jeneralnego Dyrekcyi poczt Markowskiego; pierwszego Sekretarza Pocztamtu Nadwornego w Warszawie Hergla; Sekretarza tegoż Pocztamtu Karpińskiego; Expedytora poczt w Łęczycy Sztempla; Naczelnika Pocztamtu Lubelskiego, 8 mej klasy Biernackiego; Naczelnika Pocztamtu Piotrkowskiego Goliana, Naczelnika 2 oddziału Kancelaryi Policyjnej Lebisz; Sekretarza Policyi wykonawczej Greuvé; Sekretarza Skryci paszportowej Nenneke; Urzędnika Policyi Sekretarza Kollegialnego Duzińskiego; Cyrkułowego Komisarza Policyi Duzińskiego; Nacz. wydziału Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu Barankiewicza; Referenta wydziału dóbr i lasów Janczewskiego; Komisarza leśnego Henke; Naczelnika Sekcji podatków stałych Szawłowskiego; Głównego Kasyera Iwanickiego; Naczelnika Sekcji prawnej Sokółowskiego; Naczelnika wydziału Kasztelatu w Dyrekcyi Jeneralnej Loteryi Straszaka; Sekretarza Jeneralnego Administracji tabacznej Poptawskiego; Głównego Kontrollera Banku Polskiego Englerta; Naczelnika Agencyi w Berdyczowie, Radcę Nadwornego Dobrowolskiego; Sekretarza Komisji umorzenia długu krajowego Ponikiewskiego; Prokuratora Królewskiego przy Trybunale Cywilnym Gubernii Augustowskiej Zielińskiego; Prokuratora przy Trybunale Cywilnym Gubernii Podlaskiej Bobińskiego; Sędziego Trybunału Gowlina Gubernii Augustowskiej Zarembe; Sędziego Trybunału Cywilnego Gubernii Mazowieckiej Basińskiego; Sędziego Trybunału Cywilnego Gubernii Królewskiej Kosickiego; Podprokuratora przy Sądzie Policyi Poprawczej wydziału Radomskiego Chatgasiewicza; zarządzającego do szczególnych poleczeń przy Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Sędziego Buksickiego; Podesadka Sądu Pokoju Powiatu Płockiego Troczeńskiego; Referenta Komisji Likwidacyjnej Bojaszinskiego; Rachmistrza tejże Komisji Kamińskiego; Członka Rady lekarskiej Magistra farmacy Werner; Fizyków: Gubernii Mazowieckiej. Doktora Muzyńskiego, i Augustowskiej Krzyżanowskiego; Lekarza Obwodu Rawskiego Magistra Chirurgii Markiewicza; i zamieszkałego w mieście Lublinie Doktora Baumgarten. (G.R.K.P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Cieplice, 10 Sierpnia.

Dzisiaj o południu NAJJAŚNIEJSZY CESARZ JEGO Mośc Rosyjski opuścił nasząając się do Monachium.

Wiedeń, 10-go Sierpnia.

Przybyły tu wezora z Neapolu gosic gabinetowy, pocieszajc przywiózki wiadomość, że Królowa Jej Mośc Oboja Syçylij i Sierpnia szczęśliwie powiła syna. — Zawezora Kanclerz Państwa Xiążę Metternich, wyjechał ztąd do Innsbruck.

Innsbruck, 10 Sierpnia.

Wezora przybyły tu Cesarz, powitany z oznakami radości, i uroczystie był przyjęty.

Triest, 4 Sierpnia.

Przybyły tu dzisiaj rano statek parowy Loydow Baron Stürmer, przywiózki wiadomości z Kanieli daty 20 Lipca, które nie tylko potwierdzają o wyjściu floty Egiptskiej na morze Szródziemne, lecz razem donoszą, że część tej floty, składającej się z 2 okrętów liniowych, 2 fregat i 2 korwet, stoi od niejakiego czasu w zatoce Suda. (A.P.S.Z.)

N I E M C Y.

Kreuth, 4 Sierpnia.

NAJJAŚNIEJSZA CESARZOWA Rossyska zwiedziła dzisj sony marmurów, ztąd następnie pojedzie konno do wodospadu w Lorbach. Jutro będzie wielki obiad w Kaltenbrunn, na którym znajdować się będą: Królowa Karolina Bawarska i Królewicz Następcy Pruski z małżonką. (G.R.K.P.)

А н г л і я.

Лондонъ, 7-го Августа.

Герцогъ Девонширскій назначенъ Англійскимъ Посланникомъ на коронацію Австрійскаго Императора въ Міланъ. Въ томъ же качествѣ онъ присутствовалъ на коронаціи Его Величества Императора Всероссійскаго въ Москвѣ. Нынѣшнее посольство его будетъ не менѣе блестательно какъ и прежнее.

— *Morning Chronicle* описываетъ Принца Людвіка Наполеона какъ изступленаго, котораго напрасно такъ много опасаются; однако Парижский Корреспондентъ *Kuryera* полагаетъ, что Король Французовъ судилъ о томъ гораздо лучше, нежели *Morning Chronicle*, и во Франціи есть люди, и между ними даже знатныя особы, которыхъ были бы готовы взяться за оружіе въ пользу Наполеона.

— По письмамъ изъ Тампico отъ 21 Іюня, Французскій Посланникъ Баронъ Дефоди, предъ выездомъ своимъ изъ Мексиканскаго залива, препроводилъ еще вторую записку Мексиканскому Правительству, такого содержанія, что если требованія Франціи до 3 Іюля небудуть удовлетворены, то будетъ сделано нападеніе на Веракруцъ.

— Воздушное путешествіе Г-на Маргата 29 Іюля, было весьма неудачно. Желая подняться не взирая на сильный вѣтеръ, вынужденъ онъ былъ увеличить количество газа, отъ чего взростать, быстро поднималась, безпрестанно вертѣлся. На возвышеніи одной Французской мили отъ земли, термометръ опустился двумя градусами ниже нуля. Вѣтеръшибко погналъ шаръ и въ 6 часу Г-нь Маргатъ былъ уже въ 17 миляхъ отъ Парижа. Шаръ зацепился за чрезвычайно высокій дубъ въ Кронскомъ лѣсу и висѣлъ до тѣхъ поръ, пока жители не пособили Г. Маргату спуститься на землю. Между тѣмъ вѣтеръ усилился; пошелъ проливной дождь; дѣвь бичевы удерживавшія шаръ лопнули и онъ полетѣлъ по направлению къ Шато-Тьери. (A.P.S.Z.)

Франція

Парижъ, 8-го Августа.

Парижскій Мониторъ отъ вчерашняго числа вечеромъ содержитъ слѣдующее извѣстіе: „Носятся неблагопріятные слухи, о здоровьї Его Величества. Неизвестно, изъ какого источника и въ какомъ видѣ, они возникли; впрочемъ радуемся, что рѣшительно можемъ опровергнуть эти слухи. Король наслаждается совершеннымъ здоровьемъ, не только теперь, но уже съ давняго времени.”

— Его Имп. Выс. Эрцъ-Герцогъ Фридрихъ Австрійскій 2 Августа прибылъ въ Тулонскую рейду, при салютѣ со всѣхъ Французскихъ военныхъ судовъ. Морскій Префектъ пригласилъ Эрцъ-Герцога въ гостиницу Профектуры, где Е. И. В. 3-го ч. и занялъ квартиру; 4 ч. дѣлалъ смотръ линейныхъ войскъ и посетилъ арсеналъ. Къ 5 ч. въ гостиницѣ Префектуры приготовленъ большой балъ.

— Третьаго дня вечеромъ Принцъ Жоанвильскій отправился изъ Нельи въ Ліневиль, а вчера Королева Белгійская въ Брюссель.

— Осужденный Поручикъ Лети, переведенъ третьаго дня изъ Консьєржери въ Дулесь.

— Телеграфичес. депеша изъ Страгоссы отъ 2 Августа уведомляетъ, что Кабрера 27 Іюля началъ на Генерала Санъ-Мигуэля при Орках; сраженіе 28 ч. по прибытии Ораа произошло въ пользу Христиновъ, Карлисты преслѣдуемы до Мореллы и это мѣсто занято. Официальныхъ извѣстій въ Страгоссѣ еще не было. Парижскій Мониторъ въ продолженіе телегр. депеша уведомляетъ, что Ораа 30 ч. при Морелль собралъ разные отряды центрального войска и окружилъ сїе мѣсто. Кабрера дѣлалъ слабыя попытки воспрепятствовать ему. 2 Августа изъ Алканиса отправлены въ Мореллу осадныя орудія.

— Лица обстоятельно знающія дѣла, утверждаютъ, (такъ покрайней мѣрѣ утверждаетъ *Messager*) что Маршаль Сульть привезъ изъ Лондона важныя предложенія, которыхъ могутъ имѣть благодѣтельное влияніе на перемѣну нашей иностранной политики.

— Чрезъ Тулонъ получено извѣстіе, что Адмиралъ Галлуа 18 Іюля отплылъ изъ Триполи въ Тунісъ. (A.P.S.Z.)

Іспанія

Мадридъ, 1-го Августа.

Говорятъ сегодня вообще, что Королева поручила Герцогу Фріасскому образовать новое Министерство. Слухъ сей однако произошелъ отъ того, что Герцогъ подолгу своей службы два дня находился въ дворцѣ.

Съ Испанскіхъ границъ.

Газ. *Times* сообщила изъ Байонны отъ 2 Августа

А N G L I A.

Londyn, dnia 7-go Sierpnia.

Xiaze Devonshire, mianowany angielskimъ Poslemъ na koronacjю Cesarza Austryackiego w Medyolanie, byl w tym samymъ charakterze obecny na koronacjю NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA ROSSYJSKIEGO w Moskwie. Te-razniejsze jego poselstwo nie mniejé świetne będzie, jak poprzednie.

— *Morning Chronicle* opisuje Xięcia Ludwika Napoleonu, jako szaleńca, którego się bać byłoby zbytecznem; jeden z korrespondentów paryskich dziennika *Courrier* rozumie wszakże, że Król Francuzów po-trafił to lepiej osądzić, aniżeli *Morning Chronicle*, i we Francji nie zbywa na ludziach, a pomiędzy niemi nawet na znakomitszych mężach, którzy gotowi byliby podnieść orgz na korzyść Napoleona.

— Podlug listow z Tampico pod 21 Czerwca, Posek francuzki Baron Deffaudis, przed wyjazdem swym z zatoki Mexykańskiej, przeszedł drugą notę Rządowi Mexykańskiemu w takiej treści, że jeżeli żądania Francji nie będą zaspokojone do 15 Lipca, wtedy nastąpi uderzenie na Vera-Cruz.

— Napowietrzna podróz P. Margat, w dniu 29 Lipca niebyła bardzo pomyslna. Pomimo gwałtownego wiatru, choć wzbici w góre, był zmuszony natychmiast siłą gazu, co spowodowało, że balon wzniósł się szybko, ale w kierunku wirowym, i kręcąc się nieustannie, nakoniec dosiągnął wysokości jednej mili francuskiej od ziemi, gdzie ciepłomierz spadł o dwa stopnie niżej zera. Tu wiatr popędził szybko balon, bo przed 6 godziną znajdował się P. Margat o 17 mil od Paryża, balon zaczepił się o dąb olbrzymi w lesie Crony i dotąd wisiał na jego szczytce, póki przybyli ludzie nie dopomogli P-nu Margat spuścić się z niego. Tymczasem wiatr mocniej dać zaczął; lunat deszcz rzęsisty; dwa powrozy balon utrzymujące pękły; musiano zatem zastać go losowi i ujrzało go wkrótce lecącego ku Château-Thierry. (A.P.S.Z.)

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 8 Sierpnia.

Monitor Paryski z dnia wczorajszego udziela następującą wiadomość: „Niepokojące obiegają pogłoski o zdrowiu Jego Kr. Mości. Z jakiego źródła i w jakim celu wynikły takowe, niewiadomo; cieszymy się jednak, że stanowczo zaprzeczyć temu możemy. Król używa najlepszego zdrowia nie tylko teraz, ale i od dawnego czasu.”

— Jego Ces. Wys. Arcy-Xiaze Fryderyk Austryacki z Sierpnia przybył na rejd Tulonską powitanym salwami z działa wszystkich wojskowych statków Francuskich. Prefekt marynarki zaprosił Arcy-Xięcia do hotelu prefektury, gdzie J. C. Wys. raczył stanąć d. 3; d. 4 czynik przegląd wojsk liniowych i zwiedził arsenał. Na dniu 5 w hotelu prefektury urządzone wielki bal.

— Xiaze Joinville zawczora wieczorem udał się z Neuilly do Lunevillu, a wczora Królowa Belgów do Bruxelli.

— O-żdony Porucznik Laity, przeprowadzony został zawczora z Concièrgerie do Doullens.

— Depesa telegraficzna z Saragossy pod 2 Sierpnia donosi, że Cabrera d. 27 Lipca uderzył na Jenerafa San-Miguel pod Orcajo, bitwa d. 28 przez przybycie Oraa wypadła na korzyść Krystynistów, Karoliści skierowani do Morelli i uderzono na to miejsce. Wiadomość urzędowej w Saragossie jeszcze nie otrzymano. *Monitor Paryski*, jako ciąg dalszy depesz telegraficznej, donosi, że Oraa d. 30 pod Morellą ściągnął do siebie różne oddziały armii średzkowej i otoczył to miejsce. Cabrera słabszy tylko czynił usiłowania, przeszkoledzenia mu tego. D. 2 Sierpnia działa oblężnicze wysiane z Alcaniz do Morelli.

— Osoby, dobrze świadome, zapewniają, (tak przy najmniej *Messager* utrzymuje), że Marszałek Soult przywiózł z Londynu ważne propozycje, które nie mogą wywarzyć, jak tylk szczęśliwy wpływ na zmianę naszej polityki zagranicznej.

— Przez Tulon otrzymano wiadomość, że Admirał Gallois 18 Lipca wypłynął z Trypolu do Tunetu.

(A.P.S.Z.)

H I S Z P A N I A.

Madryt, 1-го Sierpnia.

Mówiono dzisiaj powszechnie, że Królowa poruczyła Xięciu Fries utworzyć nowe Ministerium. Powiedzka ta jednak ztąd urosła, że Xiaze z obowiązkiem swojego urzędu dwa dni bawił w pałacu.

Od granic Hiszpanii.

Gaz. *Times* doniosła z Bayonne pod 2 Sierpnia:

2

сте: „За два дня назад былъ я въ Сарре, жалая видѣть, что дѣлаетъ тамъ Мунагорри. Онъ имѣеть при себѣ около 500 чл., выключенныхъ изъ Христиносского и Карлистского войска. Говорили мнѣ, что другие были еще на квартирахъ въ близкихъ деревняхъ. Карлисты такъ мало опасаются Мунагорри, что они оставили только четыре компаніи пятаго Наварскаго баталіона для защиты той части границы. Побѣги въ Карлистскомъ войскѣ совершенно прекратились.”

— Въ письмѣ изъ Ст. Себастіана отъ 29 Іюля напечатанномъ въ Англійскомъ Курьерѣ, представляютъ дѣло Христиносовъ весьма неиздѣннымъ и особенно почитаютъ важнымъ рѣшеніе сраженія при Эстелль, коего слѣдствіе очень сомнительно, ибо новый Карлистский вождь Генералъ Марото, имѣеть отличныхъ военныхъ способности. По мнѣнию Корреспондента, еслибы Эспартеру разбили при Эстелль, то только Правленіе могло бы спасти Испанію отъ погибели, послику и неутомимо дѣятельный и неприступный Кабрера съ 12,000 чл. отлично обученныхъ войскъ, и 4,000 охотниковъ, ожидаетъ только побѣды Марото, и потомъ бросится какъ коршунъ на свою добычу изъ горъ на Мадридъ.

— Носятся слухи, что домъ Ротшильдовъ согласился ссудить правительству требуемую сумму, съ тѣмъ, чтобы въ замогъ отдавы были ртутныя копи въ Альмаденѣ.

Сарагосса, 29-го Іюля.

Ген. Вилареаль получалъ предписаніе отъ Дона-Карлоса прибыть въ главную его квартиру. Говорятъ, что онъ будетъ назначенъ вторымъ главно-командующимъ въ возмущившихъ провинціяхъ.

(A.P.S.Z.)

Б Е Л Г I A .

Брюссель, 6-го Августа.

Въ здѣшнихъ журналахъ напечатанъ отвѣтъ Короля депутациі Люксембургской провинціальной думы. Его Величество между прочими сказалъ слѣдующее: „Нельзя не сознаться, что положеніе наше въ самомъ дѣлѣ весьма затруднительное; но будьте уверены, что правительство обратитъ особенное вниманіе на дѣла провинціи, и для существенной пользы оной готово сдѣлать всевозможные пожертвованія. Домогательства Германскаго Союза болѣе всего заставляютъ дѣла наши въ политическомъ отношеніи. Съ одной стороны подвержены мы влїянію пяти магистерственныхъ державъ, съ коими заключили мирный трактатъ; съ другой—влїянію Германскаго Союза, такъ сказать самостоятельнаго, дѣятствія коего простираются и за черту власти означенныхъ державъ. Поту сторону Рейна сильное броженіе умовъ воздвигаетъ преграды къ исполненію нашихъ намѣреній. Рѣшеніе участіи Люксембургской провинціи, не можетъ быть вопросомъ особенной важности для Европы, и еслибы не взводнованные умы Зарейнскихъ сосѣдей нашихъ, то все препятствія могли бы легко быть устраниены.” (O.G.C.P.)

Ш В Е Й Ц А R I E .

Люцернъ, 1-го Августа.

Въ Швейцарскихъ журналахъ помѣщенаnota Французскаго посланника Гр. Монтабелло, къ нашему Правительству, слѣдующаго содержанія: Нижеподписавшійся, Французскій посланникъ получилъ отъ своего правительства повелѣніе сообщить Вамъ, Мм. Гр. слѣдующее: послѣ происшествій въ Страсбургѣ, Король Французовъ, поступившій такъ велично и снискодительно въ отношеніи Лудвика Бонапарта, не предполагалъ, чтобы Швейцарія, состоящая въ дружественныхъ отношеніяхъ съ Франціею, согласилась на возвращеніе въ ону того, кто не взирая на обязанности, самою благодарностью на него возлагаемыя, осмѣлился прѣбывать въ страну сюдѣйствіи, тщету коихъ явно доказали происшествія въ Страсбургѣ. Лудвикъ Бонапартѣ избралъ Арененбергскій замокъ средоточіемъ своихъ дѣятствій; возваніями разсѣваемыми по Германіи и Франціи, онъ надѣется поддержать мнѣнія права свои, и возвратился изъ Америки не для того, чтобы исполнить священный долгъ сына, въ отношеніи къ умирающей матери, но для распространенія возмущеній и обнародованія своихъ замысловъ. Французское Правительство находится вынужденнымъ требовать отъ васъ, Мм. Гр., чтобы Лудвiku Bonapartemъ предложено было выѣхать изъ владѣній Швейцарскаго союза.

(O.G.C.P.)

Е Г I P E T T ь .

Александрия, 17-го Іюля.

(Allg. Z.) Получено извѣстіе, что Англійская

Przed dwoma dniami byłem w Sarre, chcąc widzieć tam robi Muñagorri. Ma on przy sobie około 500 ludzi, wyrzutków z wojska Kryształowskiego i Karlistowskiego. Powiadano mi, że inni jeszcze rozstawieni byli na kwaterach w pobliskich wsiach; wątpię jednak o tym. Karoliści tak mało lękają się Muñagorrego, że zostawili tylko cztery kompanie z piętnastego batalionu Nawarskiego dla obrony tej części granic. Dezercyje w wojsku Karlistowskim zupełnie ustąpiły.

— W liście z San-Sebastian pod 29 Lipca, umieszczonym w Kuryerze Angielskim, wystawiają sprawę Kryształów bardzo niepewną, a szczególnie wielką przywiązuając wagę do wypadku bitwy pod Estellą, której rezultat bardzo jest wątpliwy, ponieważ nowy dowódca Karlistowski Jeneral Maroto, posiada znakomite wojskowe zdolności. Jeśliby pobito Espartero pod Estellą, tedy, podług zdania korrespondenta, tylko reka Opatrzności mogłaby uratować Hiszpanię od zguby, gdyż niezmordowanie czynny i nieprzejednany Kabrera we 12,000 ludzi najlepiej wywiezionego wojska i 4,000 spiskowych, oczekuje tylko zwycięstwo Marotto, ażeby jak sęp na swoja zdobycz rzucić się z góra na Madryt. (A.P.S.Z.)

— Rozeszła się ważna wiadomość, że dom Rotszyldów sklonił się do udzielenia pożyczki Hiszpanii, biorąc w zastraw kopalnie żywego srebra w Almaden.

Saragossa, 29 Lipca.

Jeneral Villaréal otrzymał rozkaz od D. Karlosa, aby przybył do jego głównej kwatery; ma bydzie mianowany drugim naczelnym wodzem w prowincjach zaborzonych. (A.P.S.Z.)

B E L G I A .

Bruxella, 6 Sierpnia.

Dzienniki nasze zawierają, odpowiedź, przez Króla udzieloną deputaci rady prowincjonalnej Luxemburga, w której między innymi wyrażono, co następuje: „Nie można przeczytać, że znajdujemy się w położeniu nadar tradnem, ale badzcie pewnymi, że Rząd sprawą Luxemburga zajmie się gorliwie i z całym poświęceniem. Szczególnie stosunki z Niemieckim Związkiem przyznają się do zawiązania naszego politycznego położenia. Podlegamy podwójnemu wpływowi: z jednej strony mamy do czynienia z pięciu wielkimi Mocarstwami, z którymi zawarliśmy przymierze, z drugiej zaś ze Związkiem Niemieckim, ciałem w pewnym rodzaju niedotykalnym i mogącym działać za zakresem, zależącym od wielkich Mocarsiw. Równie jest rzetelną prawdą, że musimy walczyć z namiętnościami z tamtej strony Renu; rozprawa o Luxemburgu jest niczym dla Europy; gdyby nie wichrzenia namiętności z tamtej strony Renu, wszystkie trudności dałyby się snadniej załatwić.” (G.R.K.P.)

S Z W A Y C A R Y A .

Lucerna, 1-go Sierpnia.

Dzienniki Szwajcarskie umieściły notę posła francuskiego Xięcia Montebello, podaną namemu Rządowi, której treść jest następująca: Podpisany Pełnomocnik Francuzów przy związku Szwajcarskim, otrzymał powierzenie swego Rządułożyć JJ. WW. Panom niniejsze udzielenie. Po wypadkach w Straßburgu Król Francuzów okazał się wspaniałomyslną łagodność względem Ludwika Bonapartego, nie mógł przypuścić tej myśli, aby Szwajcarya, przyjaźnia z Francją sprzymierzona, miała dozwolić powrotu do swego kraju temu, który, lekceważąc wszystkie zobowiązania się, jakie samowdzięczność na niego włożyła, ważył się wrócić na jej front, dla odnawiania zbrodninych zamiarów i nierożądnych żądań, których próżność zwodniczą aż nadto dowiodły wypadki w Straßburgu. Kiedy nadto Ludwik Bonaparte obrązał zamek Arenenberski za ognisko swych działań, pismami roszczeniemi po Niemczech i Francji, popiera swoje mniemanie prawa i wrócić z Ameryki, nie dla dopełnienia świętych obowiązków synowskich względem konającej matki, ale dla dalszego wichrzenia i ogłaszanego swoich zamiarów, Rząd Króla Francuzów widzi się zmuszonym do zanieśienia niniejszego do JJ. WW. Panów żądania, aby Ludwikowi Bonapartemu zaleconemu zostało opuścić ziemię związku Szwajcarskiego. (G.R.K.P.)

E G I P T .

Alexandria, 17 Lipca.

(Gaz. Pow.) Dowiadujemy się, właśnie, że An-

Эскадра приблизилась къ Дарданелламъ. Французский флотъ подъ командою Адмирала Галлуа находится между Кипромъ и Сирѣю, флотъ Паши весь вышелъ и отправляется къ Сирійскимъ берегамъ. Ожидаютъ здѣсь Французскихъ военныхъ кораблей. Паша находится еще въ своемъ Серальѣ, но вѣль прїти Нильскому пароходу, чтобы въ всякий случай быть въ готовности. Вчера пароходъ его плававшій въ Константинополь подъ Тосканскимъ флагомъ, опять возвратился и будетъ теперь подъ его собственнымъ зеленымъ флагомъ Мекка. (A.P.S.Z.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 17-го Іюля.

Вчера происходили весьма важные совѣщанія, продолжавшіяся почти цѣлый день. Дѣло шло о разныхъ улучшеніяхъ и измѣненіяхъ въ управлении. Между прочими, издано постановленіе весьма важное для торговли и земледѣлія, относительно безпощадного вывоза хлѣба за границу въ уничтоженіи системы заготовленія продовольствія. Несколько дней тому назадъ, многіе въ Диванѣ были противъ сего проекта, и теперь онъ принятъ только по причинѣ стараній и вліянія Решида-Паші.

— Въ слѣдствіе полученныхъ изъ Египта извѣстій, въ дипломатическомъ корпусѣ замѣчена большая дѣятельность. Султанъ узналъ о отплытіи Египетской флотиліи, приказалъ усилить флотію Капудана-Паші, съ тѣмъ, чтобы морскія его силы могли сразиться съ непріятелемъ. Посланники могутъственныхъ державъ, въ особенности Англійской и Французской, старались воспрепятствовать исполненію сего приказанія, уверяя, что Государи ихъ не допустятъ до непріятельскихъ дѣйствій и употребятъ всевозможныя мѣры для сохраненія мира на Востокѣ. (O.G.Ц.П.)

— Въ Смирскомъ журналѣ находимъ слѣдующія извѣстія изъ Бейрута, отъ 27-го Іюна: „Сирійскія дѣла становятся со дня на день неблагопріятныя для Мехмета-Али. Пламя бунта вспыхнуло снова, и распространяется въ горахъ съ неимовѣрною быстротою: Мятежники подкрадываются безчисленными перебѣжчиками изъ лагеря Ибрагима-Паші. Носатся слухи, будто Египтяне потерпѣли совершенное пораженіе и весьма значительную потерю. Ибрагимъ-Паша, одержавъ нѣсколько побѣдъ надъ Друзами, отправился за ними въ погоню; но они засѣли въ узкихъ ущеліяхъ Харана и, сражаясь отчаянно, произвели ужасное кровопролитіе между Египтянами. По вѣрѣнію извѣстіямъ, потеря Ибрагимъ-Паша простирается до 6,000 человѣкъ. Одержавъ эту побѣду, Друзы заняли опять прежнее свое мѣсто. Такая веудача можетъ имѣть для Ибрагима-Паша самыя невыгодныя слѣдствія, сильно подѣйствовавъ на духъ его арміи. (C. П.)

Разныя извѣстія.

Херсонскія степи.

На югъ стѣ Елисаветграда, Вознесенска и Тирасполя, тянутся обширныя степи, составляющія южные уѣзды Херсонской Губерніи. Видъ этихъ степей представляетъ много оригинального: необозримая, ровная поверхность земли позволяетъ взору обнимать далекое пространство, и не рѣдко вводить его въ заблужденіе, показывая на краю горизонта феноменъ, извѣстный подъ названіемъ: *m韒age*. Однитолько курганы, эти могильныя или сторожевые насыпи, нарушаютъ однообразіе степей и служатъ провѣзающиму указателями пути. Рѣки, освободясь отъ гранитныхъ пороговъ, текутъ здѣсь лѣниво и болѣе похожи на озера. Днѣпро и Днѣстъ теряются въ камышахъ, дѣлятся на рукава; Бугъ мѣстами покрытъ тростникомъ и рогозомъ, отъ чего образуются какъ бы отдельныя озера, на коихъ плаваютъ множествомъ кувшинчиковъ: *Nymphaea alba et N. lutea*; мѣстами же эта рѣка разширяется на значительное разстояніе и отъ известковыхъ береговъ своихъ принимаетъ белый цветъ, отъ чѣго называлась у Турокъ: *ак-су* (белая вода). Пространство степей между Бугомъ и Днѣстромъ отличается еще солеными озерами, называемыми *лиманами*; эти лиманы, нѣкогда бывшіе заливы Чернаго моря, теперь отдалены отъ него узкими перешейками (*пересыпами*).

Степи бываютъ покрыты зеленью весьма не долго послѣ открытия весны; уже въ Маѣ свѣжесть зелени начинаетъ блекнуть отъ засухъ. Большую часть лѣта небо не омрачается тучами, и солнечные лучи, падаю въ прямомъ направлении на землю, сожигаютъ совершенно траву: тогда вся степь желѣтъ, а въ землю дѣлаются глубокія трещины. Въ этомъ положеніи земля пребываетъ обыкновенно до Сентября; въ семь мѣсяцѣ падаютъ дожди, и съ Октябрьемъ наступаютъ сѣть ясные и теплые дни; степь снова покрывается

гіельскими эскадрами, зближающими сѣ къ Дарданелламъ. Flota francuska pod dowództwem Admirala Gallois znajduje się między Cyprym i Syrią, flota Baszy całkiem wyprynęła i udaje się ku brzegom Syrii. Oczekują tu francuskich okrętów wojennych. Basza znajduje się jeszcze w swoim seraju, lecz kazał sprowadzić parochod z Nilu, aby na wszelki przypadek bydż w gotowości. Wczora jego statek parowy, który pływał do Konstantynopola pod banderą Toskańską znowu powrócił i od- tąd żeglować będzie pod własną Baszy zieloną banderą. (A.P.S.Z.)

TURCYA.

Konstantynopol, d. 17 Lipca.

Wczora odbywały siê nader wažne narady, które się prawie dzienia cały ciągnęły. Rozprawiano o rozmaitych poprawach i przemianach w zarządzie. Między innymi uchwalono rzecz wielce ważnej dla handlu i rolnictwa, to jest: bezpłatny wywóz zboża za granicę i zniesienie systemu zaopatrywania żywnością. Jeszcze przed kilkoma dniami projekt ten znajdował wielki opór w Dywanie, i teraz dopiero przeszedł za czynnym wpływem i staraniem Reszyda-Baszy.

— W skutku otrzymanych wiadomości z Egiptu, uważało ruch nadzwyczajny między członkami ciała dyplomatycznego. Jak tylko się Sultana dowiedział o wyprynieniu egipskiej floty, kazał wzmacnić flotę Kapudana-Baszy, aby tym sposobem mogła się zetrać z flotą nieprzyjacielską. Posłowie wielkich mocarstw, szczególnie angielski i francuski, starali się odwrócić wykonanie tego rozkazu, zarządzając, że ich dwory nie dozwolą, aby miało przyjść do kroków nieprzyjacielskich i użyją wszelkich najskuteczniejszych środków do utrzymania pokoju na Wschodzie. (G.R.K.P.)

— W dzienniku Smirneńskim czytamy następujące wiadomości z Beyrut pod dniem 27 Czerwca: „Sprawy Syryjskie biorą coraz groźniejszy dla Mehmeda-Alego obrót: duch powstania codziennie więcej się rozwija w górzach, gdzie podsycany jest dezercyj z obozu egipskiego. Ibrahim-Basza, odniosłszy niejakie korzyści nad Druzzami, puścił się był za nimi w pogoni; ale ci, zatrzymawszy się w wąwozach Horan, wpadli na Egipcjan i porazili ich na głowę, licząc do 6,000 ludzi strate Ibrahim Baszy. Po tej krwawej rozprawie Druzzowie wróciли na swoje dawne stanowiska i opanowali wszystkie drogi. Takie niepowodzenie może mieć dla Ibrahim Baszy nader niepomyślnie skutki i wielki wpływ wywierzeć na duch jego wojska. (Pcz. Półn.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Stepy Chersonskie.

Na południe Elisawetgradu, Woznesienka i Tiraspolu, ciągną siê rozległe stepy, składające powiaty południowe Gubernii Chersonskiej. Widok ich jest nader oryginalny: nieprzejrzana równina pozwala oku sięgać dalekiej przestrzeni, i często sprawia je w omanieniu, ukazując przy brzegu widokiem fenomen, pod nazwiskiem powodzi optycznej (*mirage*) znany. Samo tylko kurhany, owe nagrobne lub graniczne kopce, przerywają jednostajność stepów i służą dla podróznego za skazówkę drogi. Rzeki, porbywszy się granitowych progów, płyną tu leniwie, i raczej podobne są do jezior. Dniepr i Dniestr niemal w sítowiących, i dzierżą się na odnogi. Bug, miejscowościami zarosły trzciną i sítowiem tworzy jakby osobne jeziora, pokryte grzybiństwem: *Nymphaea alba et N. lutea*; miejscowościami zaś szeroko rozbity, biegle od brzegów wapiennych, i dla tego u Turków zwana jest: *ak-su* (biała woda). Przestrzeń stepów pomiędzy Bugiem a Dniestrem odznacza się nadto jeziorami słonemi, które zowią *limanami*; limany te, niegdyś z zalewów Czarnego morza powstałe, oddzielone są teraz od niego wąskimi międzymoriami.

Stepy okryte bywają zielonoscia niebawem po nastaniu wiosny, a w Maїu już swieżość zielonosci widna zaczyna od suszy. Przez większą część lata niebo się nie zachmurza, a promienie słoneczne, padając prostopadle na ziemię, wypalają zupełnie trawę; wówczas cały step żółknie, i powstają głębokie w ziemi rozpadliny. W takim stanie ziemia zwykle zostaje aż do Września, w którym padają deszcze; w Październiku zaś wracają znów dni pogodne i ciepłe, tak, że stepy swiężą pokrywają się zielonoscia. Pora ta roku, *babiem latem* u pospolitwa

зеленою. Это время года, называемое простолюдами *бабынъ лѣтомъ*, есть самое приятное въ Херсонскихъ степяхъ. Утреніе туманы поддерживаютъ свѣжестъ зелени, и косвенные, но еще теплые лучи солнца не вредятъ растительности.

Нѣть сомній, что прежде травы были гораздо роскошнѣе въ здѣшнихъ степяхъ; тогда лѣса, вѣнчавшіе возвышенія Херсонской Губерніи, не были еще разрѣжены, и доставляли болѣе влаги протяженію степей, заключенныхъ въ нынѣшихъ южныхъ уѣздахъ. Манштейнъ, описавшій походы Миниха, Мейеръ, оставившій намъ описание Очаковской земли, и другіе путешественники, проѣзжавшіе черезъ южную часть Херсонской Губерніи, съ восторгомъ упоминаютъ о добротѣ и вышинѣ травъ, и о множествѣ животныхъ, водившихся въ этихъ мѣстахъ. Манштейнъ говорить, что „эта земля есть прекраснѣйшая въ Европѣ, и что на ней растутъ лучшія въ свѣтѣ травы и выше человѣка самого великого слага.“ Большая часть этихъ травъ, согнивая на вѣтѣ, ежегодно прибавляли къ вѣковой массѣ чернозема новый растительный слой, и такимъ образомъ приготавляли здѣшнюю тучную почву. Иногда Татары, имѣя цѣлую уничтоженіе корма непрѣятельской конницы, зажигали сухую траву, и степь со всѣхъ сторонъ обнималась пламенемъ. Тогда, стоя на курганѣ, и обозрѣвая все степное пространство, можно было видѣть океанъ пламени; видѣть величественный, уступающій только зрѣлищу пожара вѣковыхъ Американскихъ лѣсовъ. Иногда и въ наше время случается видѣть въ южныхъ уѣздахъ Херсонской Губерніи степные пожары; но они утратили свое величие и страшны по вреду, который причиняютъ. Жители смежныхъ селеній должны выбѣгать въ поле, чтобы гасить огонь, который, обхватывая степи длинною полосою, лишь съ большимъ усилиемъ уничтожается. Впрочемъ эти пожары въ прежніе годы бывали рѣдки, и въ степяхъ почти безпрепятственно обитало множество животныхъ четвероногихъ и пернатыхъ, кои нынѣ или совсѣмъ исчезли, или же удалились въ глухія мѣста Херсонского уѣзда. Старожилы еще досѣль помнятъ, что за прежнєю Новосербію, на югъ, паслись стада дикихъ овецъ, коихъ туземныя жители называли *сугаками*, замѣчательныя длинною переднею губою, принуждавшою ихъ есть траву безпрестанно отступая назадъ. Кромѣ эихъ животныхъ, степи наши еще были оживлены табунами дикихъ лошадей и степными козами, а на скалахъ, прибрежныхъ Днѣстру и осѣненныхъ густыми рощами, въ этихъ прекрасныхъ мѣстахъ, образуемыхъ крайними предѣлами Карпатскаго хребта, жили горныя козы; зайцы же, куропатки, перепела и стрекозы были такъ многочисленны, что солдаты Минихова войска ловили ихъ руками. Порода сугаковъ теперь совершенно исчезла. Этихъ кореныхъ обитателей здѣшнихъ степей замѣнили свѣты, пригнанные изъ Пиренейского полуострова, и тамъ, где прежде въ дикой волѣ ревились эти странныя животныя, теперь смироно сасутъ послушные мериносы. Степная дикая козы, которая въ послѣднихъ годахъ прошлого столѣтія, по свидѣтельству Мейера, видимы еще были во множествѣ, также исчезли совершенно. Горныя козы водились еще недавно въ гравитныхъ скалахъ одной изъ Нѣмецкихъ колоній, смежной съ Григоріополемъ. Почтенный начальникъ иностраннѣхъ колоній здѣшняго края заботился, чтобы ихъ не трогали въ ихъ послѣднемъ пріютѣ. Не знаю, держатся ли онъ тамъ досѣль. Дикия лошади не совсѣмъ оставили наши степи и мѣстами въ Херсонскомъ уѣздѣ, возлѣ Ингульца, живутъ на прежнемъ обиталищѣ, но ихъ число ежегодно уменьшается, и скоро эта замѣчательная порода совершенно истребится. Желательно, чтобы она сохранилась въ одномъ изъ мѣстныхъ музеевъ. Одинъ только орёлъ, этотъ пернатый царь степей, не оставляетъ своего древняго владѣнія; его не рѣдко можно видѣть сидящаго на высокомъ курганѣ и величественно озирающаго степную поверхность.

Но не одни южные уѣзды Херсонской Губерніи заключали прежде множество животныхъ; должно думать, что въ пространнѣхъ лѣсахъ, опоясывающихъ нѣкогда вершины Губерніи, по рубежу Кіевской и Подольской Губерній обитали звѣри замѣчательные. Мейеръ упоминаетъ о барсукахъ, жившихъ въ мѣстахъ прибрежныхъ Днѣстру, а въ Александровскомъ уѣздѣ еще досѣль, въ нѣдрахъ драгоценныхъ остатковъ бывшей дремучей Чуты, находить куница. Г-нъ Левицкій, тамошній помѣщикъ, въ запискѣ поданной Г. Гражданскому Губернатору, уверяетъ, что эти куницы превосходятъ даже Сибирскихъ красотою своего мѣха. (Лесн. Ж.)

zwana, jest najprzyjemniejszą w stepach Chersońskich. Poranne mgły utrzymują świeżość zieloności, a promienie słońca, chociaż ukośne, lecz jeszcze ciepłe nie szkodzą wegetacyi.

Niemasz wątpliwości, że dawniej trawy bujniejsze były w tych stepach; wówczas, nieprzerzedzone jeszcze lasy, wieńczące uzniosłości Gubernii Chersońskiej, odwilały więcej przestrzeni stepów, zalegających terazniejsze południowe powiaty. Manstein, który skreślił wyprawy Münicha, Mejer, który nam zostawił opisanie ziemi Oczakowskiej, i inni podróżni, którzy południową część Gubernii Chersońskiej zwiedzali, z zachwytem wspominają o dobroci i bujności traw, jako też o obfitości zwierząt w tych okolicach. Manstein powiada, że „ziemia ta jest najlepszą w Europie, i że na niej rosną trawy najlepsze i wyższe od rostego człowieka.“ Trawy te po większej części gniażą na meczu, corocznie zwiększały odwieczną masę próchnicy, nową urodzajną warstwą, i tym sposobem tworzyły tamy nieprzyjacielską jazdę, zapalali suchą trawę, i wnet cały step ze wszech stron ogarniały płomień. Wówczas, stojąc na kurhanie, i mając przed oczyma całą przestrzeń stepu, widzieć można było ocean płomieni; wspaniałe widowisko, ustępujące tylko widokowi pożaru odwiecznych lasów Ameryki. Teraz zdarzają się niekiedy stepne pożary w powiatach południowych Gubernii Chersońskiej, lecz te utraciły już swoje okazałość i przerażają tylko szkodami, które zrządzały — Mieszkańcy wsi przyległych wybiegając muszą w pole dla gaszenia gnia, który zajmując step długim pasem, lewo z wielką trudnościami przytulić się daje. Wreszcie pożary te w dawniejszych latach były rzadkie, i w stepach bez przeszkody prawie utrzymywało się mnóstwo zwierząt czworonożnych i płastwa, które teraz albo całkiem wyginęły, albo też przeniosły się w zarośla powiatu Chersońskiego. Starsi ludzie dotąd jeszcze pamiętają, że za dawniejszą Nowoserbią, na południe, stada się pasły dzikie owce, które u tamecznych mieszkańców zwalały się suhakami, godne uwagi z powodu długiej wargi przedniej, która zniewalała je ciągle wstecz się cofać przy skubaniu trawy. Prócz tych zwierząt, stepy nasze były jeszcze ożywione przez stada dzikich koni i kozy stepowe, a po skałach nadbrzeżnych Dniestru, gestem ocienionych gajami, i będących ostatniemi pasma Karpackiego odnogami, trzymały się górnego kozy: zajające, kuropatwy, przepiórki i dropie były w tak wielkiej liczbie, że żołnierze z wojska Münicha chwytały je rękoma. Teraz ród suchaków całkiem wyginął. Przyredzonych tych mieszkańców tutejszych stepów zastąpiły owce, z półwyspu Pirenejskiego sprowadzone; a tak tam, gdzie wprzodzy dziko bujały osobielsze owe zwierzęta, teraz paszą się spokojo posłusze merynosy. Kozy dzikie stepowe, które w ostatnich latach zeszłego wieku, podług świadectwa Mejera, w znacznej liczbie dostrzegały się dawały, także zupełnie znikły. Kozy górne niedawno jeszcze wylegały się wśród skał granitowych, w jednej z kolonij Niemieckich, przytakającej do Gorycjiopola. Szanowny zwierzchnik Kolonij cudzoziemców w tutejszym kraju, czuwał nad tem, aby zwierzęta te oszczędzano w ostatnim ich przytułku. Nie wiadomo, czyli się tamże dotąd utrzymują. Dzikie konie nie opuściły zupełnie naszych stepów, i gdzieniegdzie w powiecie Chersońskim, około Ingulca, trzymają się w dawnym swoim siedlisku; lecz ich liczba corok się zmniejsza, i wkrótce rzadki ten rodzaj zwierząt całkowicie zginie. Życzyćby należało, aby go w jednym z miejscowości muzeów zachowano. Jeden tylko orzeł, ten skrzydlaty król stepów, nie opuszcza starożytnej swej dziedziny, i często widzieć go można siedzącego na wysokim kurhanie i wspaniale spoglądającego na otaczające go przestrzenie.

Lecz nie same powiaty Gubernii Chersońskiej obejmowały dawniej w mnóstwo zwierza; zapewne i w rozległych lasach, które niegdyś opisywały wyniosłości tej guberni, wzdłuż granic guberni, Kijowskiej i Podolskiej, legły się rzadsze zwierzęta. Mejer wzmiankuje o borsukach, które się trzymały w okolicach nadbrzeżnych Dniestru, a w powiecie Alexandryjskim dotąd jeszcze, śród szacownych szczątków niegdyś puszczy Czuty, znajdują się kuny. P. Lewicki, obywatel tameczny, w podaniu do P. Gubernatora Cywilnego, zapewnia, że kuny te przewyższają nawet sybirskie piękności swego furga. (D. L.)